

מ"ת 66085/12/23 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בראשון לציון

מ"ת 66085-12-23 מדינת ישראל נ' פלוני (עציר)

לפני	כבוד השופט אבי וסטרמן
מבקשת	מדינת ישראל
נגד	
משיב	פלוני (עציר)

ב"כ המבקשת, עו"ד דניאל דהן סבג

ב"כ המשיב, עו"ד שני דרי

החלטה

כתב האישום

1. כתב האישום שהוגש נגד המשיב מייחס לו עבירות של תקיפת בן זוג הגורמת חבלה של ממש ואיומים.

לפי עובדות כתב האישום, היו המשיב והמתלוננת בני זוג פרודים, ולהם שני ילדים משותפים קטינים. ביום 27.12.23 הגיעה המתלוננת באמצעות רכבה מחוץ לביתו של המשיב, כאשר בתם הקטינה ישובה במושב האחורי ברכב. המשיב ניגש לרכב והחל דין ודברים בינו לבין המתלוננת. המשיב פתח את דלת הרכב במטרה להוציא את הקטינה מן הרכב, תוך שהמתלוננת מבקשת ממנו לחדול מכך. הרוחות בין השניים התלהטו, והמשיב החל לגדף את המתלוננת תוך שהוא מכה אותה באמצעות ידיו בראשה במכות אגרופ, מושך בשערה, שורט את פניה ואוחז בצווארה באמצעות ידיו בתנועת חניקה כדי למנוע ממנה לנשום. המשיב אמר למתלוננת כי יחטוף את הקטינים, יפגע במשפחתה, חברותיה וברכב. אמו של המשיב הבחינה במתרחש, רצה לעבר הרכב והרחיקה את המשיב מן המתלוננת. כתוצאה מן המעשים נגרמו למתלוננת חבלות בדמות שפשוף מדמם בסמוך לאפה, המטומה בגרונה ומכאוב בראשה.

טענות הצדדים

2. המבקשת טוענת כי בידיה ראיות לכאורה למיחוס למשיב, ובהן הודעות המתלוננת, סרטון מצלמת דרך

עמוד 1

מרכבה, תמונות החבלות שנגרמו לה, הקלטת דבריה בשיחה בינה לבין חברתה ומזכרי שוטרים.

המבקשת טוענת כי המעשים המיוחסים למשיב מקימים עילת מעצר סטוטורית של מסוכנות, המתעצמת לנוכח הרשעתו האחרונה בעבירות אלימות נגד שוטרים והעובדה כי ביצע לכאורה את המיוחס לו חרף קיומו של מאסר מותנה אשר תלוי ועומד נגדו. עוד נטען לחשש ממשי לשיבוש מהלכי משפט. על כן, לעמדת המבקשת, יש להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים נגדו.

3. ב"כ המשיב טוענת כי ברקע הדברים הליך שנקט המשיב להוצאת הקטינים - ילדיהם המשותפים - מחזקתה של המתלוננת. עוד נטען כי המשיב לא תקף את המתלוננת ולא איים עליה, וגרסתה אינה נתמכת בהקלטות אשר הינן "מכוונות מטרה". עוד טוענת ב"כ המשיב כי אין עבר של אלימות ביחסים בין המשיב לבין המתלוננת, והמתלוננת אינה חוששת מפניו. אשר על כן, ניתן להורות על שחרורו של המשיב לחלופת מעצר מרוחקת מהעיר רמלה. לשאלת בית המשפט, נתנה ב"כ המשיב הסכמתה למעצר בפקוח אלקטרוני.

דין והכרעה

ראיות לכאורה

4. כידוע, בדיון בבקשה למעצר עד תום ההליכים על בית המשפט לבחון האם קיימת תשתית ראייתית לכאורית להרשעת הנאשם. לשם כך, נדרש בית המשפט לבחון האם חומר הראיות הקיים מצביע על סיכוי סביר להרשעת הנאשם, בהנחה שהראיות יעברו את "כור היתוך" של ההליך הפלילי (בש"פ 2281/20 אבו עאבד נ' מדינת ישראל (8.4.20)). במסגרת זו אין מקום להידרש לטענות הנוגעות למהימנות העדויות או למשקלן, אשר מקומן להתברר בפני המותב שדן בהליך העיקרי (בש"פ 916/17 רבי נ' מדינת ישראל (15.2.18)).

גרסת המתלוננת

5. כתב האישום מתבסס על גרסת המתלוננת. בהודעתה מיום 27.12.23, מסרה כי ביום האירוע הגיעה לביתו של המשיב על מנת לקחת את בנם המשותף. המשיב ניגש לרכב, קילל את המתלוננת, ובהמשך רצה לראות את בתם שישבה מאחור. לאחר דין ודברים ביניהם, תקף אותה המשיב באופן המתואר בכתב האישום. המתלוננת ציינה כי חברתה קאמילה היתה עמה בשיחה טלפונית ושמעה את הכל. לשאלת החוקר מדוע תקף אותה המשיב, ענתה שהסיבה לכך היא שבאה לביתו בניגוד לרצונו. כמו כן, השיבה כי מעבר לאירוע הנדון, לא היו אירועים נוספים של אלימות, אולם המשיב נוהג לאיים עליה באופן קבוע, ומסרה כי לא התלוננה מאחר ופחדה.

המתלוננת חזרה על גרסתה בהודעתה מיום 28.12.23. במסגרת ההודעה ציינה כי החבלות שנגרמו בפניה כתוצאה מן המעשים הן השריטות, והסימן בלחיה מקורו אחר. בהודעה זו מסרה כי היתה אלימות ביניהם בעבר, אולם סירבה להרחיב בעניין זה.

6. במזכר ארוך ומפורט שנכתב בידי רס"ב טלי ואקנין ביום 28.12.23, ציינה החוקרת כי המתלוננת נשארה בתחנת המשטרה יחד עם ילדיה לאורך כל הלילה, לאחר שהתבקשה לעשות כן על ידי שוטרים מאחר והמשיב לא אותר. המתלוננת מסרה כי עשתה טעות שבאה והיא רוצה לבטל את התלונה. עם זאת, חזרה על גרסתה לפיה המשיב תקף אותה, והראתה לחוקרת את החבלות בפניה ובצווארה. כן מסרה כי אמו של המשיב הצילה אותה מהמכות שלו. עוד אמרה כי אינה חוששת שהמשיב יפגע בה.

7. במזכר מיום 30.12.23 שנרשם בידי פקד עדי קליין מסרה המתלוננת כי היא מפחדת שהמשיב יפגע בה, והיא מאד לחוצה מהעובדה שהגישה תלונה נגדו. בהמשך לא ענתה לשיחות של החוקר. במזכר מיום 31.12.23 (גם הוא נרשם בידי פקד קליין) נרשם כי המתלוננת אמרה שהיא רוצה לבטל את התלונה, וביקשה לא להיות איתה בקשר יותר. המתלוננת נשמעה מאד מפוחדת וחוששת והיססה להשיב לשאלות.

תמיכות ראייתיות לגרסת המתלוננת

8. החוקר שגבה את הודעת המתלוננת ביום 27.12.23 ציין כי הבחין בחבלות שנגרמו לה (שורה 14). בתמונה שבתיק החקירה מתועדות חבלות בצד אפה ובגרונה.

9. בחומר החקירה הקלטות ממצלמת הדרך ברכבה של המתלוננת, אותן שמעתי. המתלוננת. נשמעת נסערת מאד, ובין היתר מקללת את המשיב ומאיימת עליו ככל הנראה במסגרת שיחת טלפון (קובץ 155020). כמו כן, באחד מן הקבצים מתועד (באודיו) האירוע נשוא כתב האישום: המתלוננת נשמעת אומרת "**לא להרים עלי ידיים... לא להרים עלי ידיים**", ואז נשמעת **צורחת** ובהמשך אומרת "**יא בן זונה, עכשיו אני באה עם שוטרים**" (קובץ 155420; ר' גם מזכר ליאן מלכא מיום 28.12.23). הדברים נשמעים, על פניהם, אותנטיים.

בהקלטות אחרות, בהן משוחחת המתלוננת עם חברתה קמילה, היא נשמעת נסערת; בין היתר, היא אומרת "כל הפרצוף שלי דם" (קובץ 160255) ו"קמילה אני נוטפת דם מהפרצוף, איך אני נראית" (בוכה) (קובץ 160555). אפנה לעניין זה לתמלול ההקלטות מיום 28.12.23.

גרסת המשיב

10. המשיב, בהודעתו מיום 28.12.23 הכחיש את המיוחס לו. המשיב מסר כי ביקש מאחותו לאסוף את בנו הקטין מהגן, לאחר שהמתלוננת לא הגיע לקחתו והטלפון שלה היה סגור. המתלוננת התקשרה אליו נזעמת וקיללה אותו. המשיב אמר למתלוננת שיחזיר אליה את הקטין, אולם היא התעקשה להגיע לכפר ו"לעשות פאדיחות". המתלוננת נכנסה לכפר ועוררה מהומה, על אף העובדה שהמשיב שלח את אביו על מנת שיפגוש בה בכניסה לכפר וימסור לידיה את הקטין. משהגיע לביתו, בתם שהיתה ברכב בכתה וקראה למשיב, והוא רק ביקש לחבק אותה. לדבריו היה ריח חזק של אלכוהול ברכב ועל הילדה. כאמור, המשיב שלל בתוקף את הטענות בדבר אלימות שנקט כלפי המתלוננת.

המשיב דבר בגרסתו לפיה לא תקף את המתלוננת גם במסגרת הודעתו מיום 31.12.23, ואף לאחר שהושמעה לו

ההקלטה המתעדת את האירוע, וכן הקלטת שיחתה של המתלוננת עם חברתה קמילה.

11. יצוין כי אמו ואביו של המשיב, מסרו, במסגרת הודעותיהם, גרסאות זהות לשלו בהתייחס לרקע לאירוע.

12. ביום האירוע הגיש המשיב לבית המשפט לענייני משפחה בראשל"צ בקשה למתן סעדים זמניים בהולים בנוגע לקטינים, במסגרתה ביקש המשיב להעביר את ילדיו הקטינים לחזקתו, לנוכח חוסר מסוגלות של המתלוננת, לטענתו. במסגרת הבקשה התייחס לרקע לאירוע, כפי שפירט בתלונתו, וטען כי במסגרת האירוע הכתה אותו המתלוננת, והיתה תחת השפעת אלכוהול.

13. הודעת אמו של המשיב, גב' חלימה אלג'ארושי, מיום 28.12.23: האם טענה כי המתלוננת קיללה את המשיב משהגיעה למקום; עוד טענה כי לא ראתה שהמשיב תקף את המתלוננת ונראה היה שהוא מתגונן; עוד מסרה כי היא (האם) לא ניסתה להרחיק את המשיב מהרכב ובכלל לא התקרבה.

ראיות לכאורה - סיכום

14. במה שנוגע לעבירת התקיפה, מדובר בגרסה מול גרסה. באופן עקרוני, בהינתן העובדה שבשלב הראיות לכאורה אין צורך בקביעה בדבר מהימנות העדים אלא בקביעה בדבר הפוטנציאל הראייתי הגלום בראיות, הרי ש"העובדה שקיימת גרסה מול גרסה בעבירות מעין אלו אין בה כשלעצמה כדי לקבוע שישנה חולשה ראייתית במסכת הראיות לכאורה" (בש"פ 3987/13 **מדינת ישראל נ' צבאג** (6.6.13), פסקה 5).

15. יתרה מזו. גרסתה של המתלוננת, אשר הינה עקבית לכל אורכה (הגם שבשלב מסויים היא מבקשת לחזור בה מהתלונה), זוכה לחיזוק משמעותי באמצעות הקלטות מצלמת הדרך ברכבה. מצלמת הדרך מתעדת (באודיו) את המתלוננת במועד האירוע כשהיא אומרת לא להרים עליה ידיים ובהמשך צורחת, ולאחר האירוע כשהוא משוחחת, נסערת, עם חברתה, ומספרת לה על פציעתה.

16. גרסת המתלוננת נתמכת גם בתיעוד החבלות שנגרמו לה (בתמונה וכן בהערת החוקר בהודעתה).

17. אשר על כן, והגם שער אני לגרסת אמו של המשיב, הרי שלנוכח התמיכות שנמצאו לגרסת המתלוננת **אני קובע כי קיימות ראיות לכאורה לעבירה של תקיפת בן זוג הגורמת חבלה של ממש.**

18. עם זאת, **מצאתי קושי במה שנוגע לראיות לכאורה לעבירת האימים באופן בו יוחסה בכתב האישום.** בכתב האישום נטען כי המשיב איים על המתלוננת במסגרת האירוע הנדון "כי יחטוף את הקטינים, יפגע

במשפחתה, חברותיה וברכב". עיון בהודעתה של המתלוננת מיום 27.12.23 מעלה כי לא טענה שהאיומים נאמרו על ידו במסגרת האירוע, אלא "על בסיס יומי. כל פעם שדיברנו או נפגשנו כשלקח את הילדים. פעמיים בשבוע הדברים האלה נאמרו על ידו" (שורות 41-44). המתלוננת לא חזרה על טענתה לאיומים בהודעתה הנוספת, או בדברים שאמרה בהמשך לחוקרת ואשר תועדו במזכר. מכל מקום, הגם שקיים קושי כאמור, הרי שנושא השמעת האיומים לכאורה, באופן בו תיארה אותו המתלוננת, יילקח בחשבון לעניין עילת המעצר.

עילת מעצר

19. המיוחס למשיב מקים עילת מעצר סטטוטורית של מסוכנות. המשיב תקף את המתלוננת באלימות, תוך שהוא חובל בה, והכל בפני בתם הקטינה. הגם שבתחנת המשטרה מסרה בתחילה המתלוננת כי אינה חוששת מפני המשיב, הרי שמספר ימים לאחר מכן מסרה כי היא חוששת ממנו. בנוסף, עולה כי נהג לכאורה לאיים עליה.

20. ברקע הדברים סכסוך בין המתלוננת למשיב בנוגע לילדיהם המשותפים. ביום האירוע ביקש המשיב מאחותו לאסוף את בנו מהגן, לאחר שהמתלוננת לא היתה זמינה כשניסתה הגנתה להתקשר אליה; המתלוננת זעמה, והגיעה לביתו של המשיב על מנת לקחת את הבן; המשיב כעס על שהמתלוננת נכנסה לכפר והגיעה לביתו, ובהמשך נהג בה לכאורה באלימות כפי שתואר מעלה.

21. קיומה של מסוכנות סטטוטורית אין משמעותה ההכרחית מעצר, או הפניה לשירות המבחן לצורך עריכת תסקיר בטרם החלטה לגבי שחרור. גם בסוג העבירות שבנדון, יש לבחון את הרקע והנסיבות המאפיינות את המעשה והעושה.

22. במה שנוגע למעשה, הרי שמדובר באירוע אלימות חמור; עם זאת, לא מדובר באירוע המתאפיין, בדומה לתיקים אחרים מתחום זה, בקנאה או באובססיביות של הנאשם כלפי המתלוננת. כמו כן, מדובר באירוע אלימות בודד וקצר, בלי להקל בו ראש כמובן, אשר הרקע לו פורט לעיל.

23. במה שנוגע לעושה, הרי שמדובר במשיב אשר לא רשומות לחובתו הרשעות קודמות בעבירות מן הסוג הנדון, ולא תלויים ועומדים נגדו כתבי אישום בעבירות דומות.

אכן, לא מדובר במשיב נעדר עבר פלילי. עיון בתדפיס המידע הפלילי מעלה שתי הרשעות קודמות: האחת משנת 2022 בעבירות כלכליות ובעבירות איומים, בגינן נדון לעונש מאסר בן 11 חודשים; השנייה משנת 2023 בעבירה של תקיפת שוטר במילוי תפקידו, בגינה נדון לעונש מאסר בפועל בן חודשיים.

במסגרת שתי הרשעותיו נדון המשיב גם למאסרים מותנים; במסגרת הרשעתו האחרונה נדון המשיב בין היתר למאסר מותנה בן 5 חודשים בגין "כל עבירת אלימות או עבירה כלפי שוטרים", אשר תלוי ועומד נגדו בתיק זה (הגם שהמבקשת לא ציינה זאת במסגרת בקשתה); בגין הרשעתו הקודמת נדון המשיב לעונש מאסר מותנה בן 4 חודשים בגין עבירות איומים, אולם על הקושי הנוגע לעבירה זו עמדתי לעיל.

24. סבורני כי בעניין זה יפים הדברים שנקבעו על ידי בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (כב' השופט מיכלס) בעמ"ת 49941-11-22 **קוניו נ' מדינת ישראל** (29.11.22): "למשיב מיוחסת כאמור עבירה של אלימות במשפחה כאשר במקרים רבים מסוג זה נוצר קושי לבחון חלופות מעצר באולם ביהמ"ש ונדרשת בחינה מעמיקה יותר של שירות המבחן. ואולם, אני סבור שישנם מקרים שמצופה מביהמ"ש לבחון את אפשרות השחרור לחלופה כבר באולם ביהמ"ש בפרט בימים אלו בהם זמן ההמתנה לתסקיר הוא ארוך במיוחד ... בפרט יפים הדברים כאשר מדובר באלימות בתוך המשפחה שאז המסוכנות הנשקפת מהנאשם מיוחסת, ככלל, לקרוב המשפחה שנפגע ואין מדובר במסוכנות כללית".

25. אשר על כן, במכלול הנתונים שפורטו לעיל, מצאתי כי ניתן להורות על שחרורו של המשיב ממעצר לחלופה ראויה שיהיה בה כדי לאיין את מסוכנותו. לנוכח העובדה כי המשיב ביצע לכאורה את המיוחס לו חרף קיומו של מאסר מותנה המרחף מעל ראשו, ולנוכח טיב העבירה האחרונה בה הורשע (תקיפת שוטר) - נדרש הידוק הפיקוח על המשיב, וצורך זה ימצא מענה בהשמתו במעצר בפיקוח אלקטרוני.

26. סיכומי של דבר, ניתן יהיה להעביר את המשיב לפיקוח אלקטרוני, לאחר שיוצג לבית המשפט מערך פיקוחי אנושי שיימצא הולם וראוי, ובכפוף להגשת חוות דעת חיובית מטעם מנהלת הפקא"ל.

27. הגם שלא מצאתי הכרח בעריכת תסקיר בטרם שחרורו של המשיב מבית המעצר, הרי שתסקיר כאמור יוגש לאחר העברתו לפיקוח אלקטרוני לקראת דיון מעקבי שייקבע בעניינו.

ניתנה היום, כ"ו טבת תשפ"ד, 07 ינואר 2024, בהעדר הצדדים.